

Evanghelia zilei de vineri: Euharistia, hrană pentru viața veșnică

Comentariu la Evanghelia de vineri din a 3-a săptămână a Paștelui. „Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică”. Euharistia ne amintește de sărăcia noastră și, în același timp, de iubirea unui Dumnezeu care ne cheamă la o viață care nu trece.

Evangelie (In 6,52-59)

Iudeii au început să discute aprins între ei, spunând: „Cum poate acesta să ne dea să mâncăm trupul său?”

Dar Isus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viața veșnică și eu îl voi învia în ziua de pe urmă. Pentru că trupul meu este adevărată hrană, iar sângele meu este adevărată băutură. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el. Așa cum m-a trimis Tatăl care este viu, iar eu trăiesc prin Tatăl, la fel și cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine. Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; nu ca aceea pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit. Cine mănâncă această pâine va trăi în veci”.

Acestea le-a spus, în timp ce învăța în sinagoga din Cafarnaum.

Comentariu la Evanghelie

Cuvintele pe care ni le transmite Evanghelia Liturghiei de astăzi au fost ascultate cu mare surprindere de către auditoriu și au constituit motiv de scandal pentru mulți: *Isus îi invită pe oameni să-I mănânce trupul și să-I bea sângele și leagă aceasta de viața veșnică!* Dacă am fi fost și noi de față atunci, oare nu ne-am fi simțit și noi descumpăniți? Cu siguranță, iubirea față de Isus i-a făcut pe câțiva să rămână aproape de El. Nu e greu de înțeles că cuvintele lui Isus sunt hrană adevărată. Dar, dacă ni se vorbește despre realitatea trupului și a sângelui unei persoane oferite ca hrană, cum este posibil acest lucru?

Euharistia este un minunat Mister al Iubirii prin care ni se spun multe lucruri. Oricare dintre noi poate recunoaște că are nevoie de hrană

pentru a trăi și că hrana vine din afară, adică nimeni nu este izvor de viață pentru sine. Din acest punct de vedere, orice ființă umană este lipsită, iar experiența foamei și a setei revelează în noi dorința de viață. În fața Euharistiei ne reamintim că viața este un dar, un cadou, dar că această viață nu se reduce la viața trupului, care mai devreme sau mai târziu se stinge, ci că există o aspirație spre o viață care nu se termină. Iar pentru a ne face vrednici de această viață, ni se oferă ca hrană Viața însăși: Trupul și Sângele lui Cristos, adevărat Dumnezeu și adevărat om.

Știm cu toții că, într-un anumit fel, omul se transformă în ceea ce mănâncă: dacă a citit anumite lucruri, acelea i-au modelat inima și mintea; dacă a cultivat o anumită muzică sau a contemplat un aspect al naturii, sensibilitatea sa a fost formată prin ceea ce a experimentat.

O anumită hrană oferă o anumită vitalitate trupului. Și astfel, Dumnezeu a voit să locuiască în noi, transformându-ne prin Trupul și Sângele lui Cristos: *și astfel să ne facă părtași ai naturii Sale dumnezeiești!* (2 Pt 1,4). Conștienți de acest lucru, ne apropiem de acest sacrament cu toată recunoștința și reverența de care suntem capabili, cu convingerea fermă că de fiecare dată când ne împărtășim, Îl lăsăm pe Cristos să se implice într-un mod tot mai intim și profund în toată existența noastră.

Juan Luis Caballero // Photo:
James Coleman Unsplash